

[POŻŻEC *vb pf*

2 pl fut pożżecie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Spalić wiele [co (pl)]:

Zwrot: »pożżec ogniem«: Ale rączey ták im vczynicie/ ołtarze ich roškopaćie/ á obrázy ich połamiecie/ á drzewá ich porąbaćie/ y bálwány ich pożżecie ogniem [comburetis in igni]. BudBib Deut 7/5 (Linde).

Synonimy: popalić, spalić.

Formacje współrdzenne cf ŻEC.

Cf POŻŻENIE, [POŻŻON]

MN